

- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос: има ли операторът на такава инсталация право на безплатно разпределение на квоти за емисии въз основа на пряко прилагане на разпоредбите на Директива 2003/87/ЕС и Решение на Комисията 2011/278/ЕС⁽²⁾, когато националното право изключва безплатно разпределение на квоти за емисии само поради това че съответната държава членка не е включила инсталациите за производство на полимери в приложното поле на националния закон за транспониране на Директива 2003/87/ЕС и само поради това тези инсталации не могат да участват в търговията с емисии?

- ⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета, ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78.
- ⁽²⁾ Решение на Комисията 2011/278/ЕС от 27 април 2011 година за определяне на валидни за целия Европейски съюз преходни правила за хармонизираното безплатно разпределение на квоти за емисии съгласно член 10а от Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, ОВ L 130, стр. 1.

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Enzo Buccioni/Banca d'Italia

(Дело С-594/16)

(2017/С 063/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enzo Buccioni

Ответник: Banca d'Italia

Преюдициални въпроси

- 1) Принципът на прозрачност, изрично предвиден в член 15 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз, в общата си императивна цел, когато се тълкува в смисъл, че (този принцип) може да се урежда с нормативни или еквивалентни на тях актове, предвидени в параграф 3 от този член, със съдържание, което може да е израз на твърде широка свобода на преценка, която не се основава на по-висш източник на европейското право относно необходимостта от определяне на минимални, неотменими принципи, не противоречи ли на подобно ограничително тълкуване в областта на европейската правна уредба за надзора върху кредитните институции — до степен, че принципът на прозрачност да се остави без приложение дори и в случай, когато интересът от предоставяне на достъп произтича от основни интереси на заявителя, които явно съвпадат с интересите, обект на изключения — в положителен смисъл — от случаите на допустимо ограничаване за сектора?
- 2) Вследствие на това трябва ли член 22, параграф 2, както и член 27, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1024/2013 на Съвета от 15 октомври 2013 г., с които се възлагат на Европейската централна банка конкретни задачи относно политиките, свързани с пруденциалния надзор над кредитните институции⁽¹⁾, да се тълкуват не в смисъл, че представляват неизключителни случаи на неприлагане на отказването на достъп до документи, а по-скоро като разпоредби, които да се тълкуват с оглед на по-широките цели на член 15 от консолидирания текст на Договора за Европейския съюз, и поради това като свързани с общия нормативен принцип на правото на Съюза, съгласно който достъпът не се ограничава — според разумно и пропорционално претегляне на потребностите на кредитния сектор и основните интереси на вложителя, понесъл „burden sharing“ (споделяне на тежест), в зависимост от релевантните обстоятелства, установени от надзорен орган, чиято организация и компетентност в банковия сектор са аналогични с тези на Европейската централна банка?

- 3) Трябва ли, предвид член 53 на Директива 2013/36/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно достъпа до осъществяването на дейност от кредитните институции и относно пруденциалния надзор върху кредитните институции и инвестиционните посредници, за изменение на директива 2002/87/ЕО и за отмяна на директиви 2006/48/ЕО и 2006/49/ЕО (текст от значение за ЕИП) ⁽²⁾, и разпоредбите на националното право, доколкото съответстват на тази разпоредба, посоченият член да се тълкува в съответствие с останалите норми и принципи на европейското право, изтъкнати в точка [1]), в смисъл че достъпът може да бъде разрешен при подаването на молба за такъв достъп след като банковата институция вече е в производство по принудителна ликвидация и когато молбата за достъп не е направена единствено в рамките на действително започнати производства по граждански или търговски дела за защита на имуществените интереси, накърнени вследствие на поставянето на банковата институция в производство по принудителна ликвидация, а също и ако тази молба е отправена — именно за да се прецени конкретно дали може да се започнат такива производства по граждански или търговски дела предварително преди самото им завеждане — до национален съдебен орган с предоставена от държавата компетентност за защита на правото на достъп и на прозрачност именно с оглед пълното зачитане на правото на защита и на предявяване на иск, по-конкретно във връзка с молбата на вложител, който вече е понесъл последиците от „burden sharing“ (споделяне на тежест) в производство по несъстоятелност на кредитната институция, в която е вложил спестяванията си?

⁽¹⁾ ОВ L 287, стр. 63.

⁽²⁾ ОВ L 176, стр. 338.

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 23 ноември 2016 г. — Enzo Di Puma/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Дело C-596/16)

(2017/C 063/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Enzo Di Puma

Ответник: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че когато с влязла в сила присъда е установено, че не е извършено престъпно деяние, без да е необходима последваща преценка от националната юрисдикция, не може по отношение на същите деяния да се започва или продължава последващо производство за налагане на санкции, които по своето естество и тежест могат да се квалифицират като наказателноправни санкции?
- 2) Следва ли при преценката на ефикасността, съразмерността и възпиращото действие на санкциите за целите на установяване на нарушение на принципа *ne bis in idem* по смисъла на член 50 от Хартата на основните права на Европейския съюз националната юрисдикция да взема предвид размера на наказанието, установен с Директива 2014/57/ЕС? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Директива 2014/57/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 година относно наказателноправните санкции за пазарна злоупотреба (Директива за пазарната злоупотреба) (ОВ L 173, стр. 179).